

УДК 316

Матвійчук О. - ст. гр. -404

Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича

ОПТИМАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ЛІДЕРСТВА

Науковий керівник: д.ф.н., професор Довгань А.О.

Для лідерів, залучених в міжнародну гру, важлива концепція ансамблю перемог. Під цим мається на увазі такий круг можливих угод, який має шанс бути схваленим конституентами лідера. Для лідерів же, що ведуть міжнародну гру на декількох рівнях, такою ж істотною являється концепція ансамблю взаємних досягнень. Важливо визначити, де і як бажане і небажане для кожної з груп конституентів накладається один на одного, які із співвідношень прийнятніші для підтримки стабільності зв'язку. Конфігурація зони взаємопроникнення дозволяє виявити результируючу силу у взаємному зв'язку. Допустимо, що лідери ставлять як мету завдання простого збереження зв'язку. Чим менше область взаємопроникнення, тим швидше лідери будуть вимушені в ході своїх дій шукати можливості для обміну думками і визначення правил гри.

Ніщо, окрім наполегливої рішучості самих лідерів, не здатне підтримувати зв'язок між ними. Чим більше зона взаємопроникнення, тим простіше лідерам акцентувати увагу на практичних питаннях і рішенні проблем. Обидві сторони усвідомлюють, як ним найлегше отримати вигоду із сталого зв'язку.

Вірогідність того, що лідери будуть в змозі підтримувати зв'язок і розуміти громадськість іншої країни, збільшується, якщо конституенти порівняно однорідні, а проблеми, що хвилюють їх, не надмірно політизуються, якщо підхід до вирішення якоїсь проблеми близький і лідерам, і їх конституентам. У таких випадках лідер може будувати свою стратегію з більшою впевненістю, що інша сторона зрозуміє його. Виникає можливість встановити контакт з конституентами іншої сторони і дати їм зрозуміти, що вони можуть розраховувати не лише на свого лідера, але і на його партнера. Більше того, легко доступна для лідера інформація про настрої громадськості іншої сторони може бути вигідно "використана при встановленні зв'язку". Фактично лідер з вигодою для себе може переслідувати інтереси конституентів іншої сторони, щоб вони бачили в нім свого союзника. У цьому сенсі в багатьох випадках лідерів супроводжує особливий успіх в завоюванні підтримки іншої суспільної думки, зокрема, серед тих груп, які були зацікавлені в скороченні стратегічних озброєнь обома сторонами і захоплені ідеєю взаємної безпеки. Вони розцінюють його як миротворця і віддають йому свої симпатії.

У міжнародному контексті більш гідні заохочення і розвитку такі зв'язки, які можуть впливати на широкий круг проблем, ніж ті, що зорієнтовані на одну вузьку проблему або невеликий круг проблем. У підтримуванні таких стосунків - запорука потенційної віддачі для лідера і його конституентів. Так само вигідно розвивати зв'язки, що впливають на розвиток інших взаємозв'язків. Тут лідер стикається з проблемою координації, роблячи спробу забезпечити оптимальний рівень усім зв'язкам. Так, радянсько-американські зв'язки впливали на те, що відбувалося в цілих регіонах світу, включаючи Близький Схід і Латинську Америку.

Висновок: якщо лідери мають намір створити міжнародний зв'язок, вони повинні розглядати себе як учасників гри на декількох рівнях.